

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slavonic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Spisak, President; Ignace Hude, Treasurer; Joseph Lapaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

KA OČELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 215 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1343

Stojan Pribečević poroča...

(Stojan Pribečević, dopisnik skupnega zavezniskega tiska, ki je bil ujet v Drvarju v Bosni 25. maja, je iz nekoga gorskega kraja v Bosni 9. junija poslal članek, v katerem popisuje, kako so ga nemške padalke čete vjele in kako je pobegnil.)

KAKO SEM UŠEL NEMCEM

Ob 7 zjutraj 25. maja so me nemške padalne čete vjele v nepričakovanem napadu na Drvar v jugozapadni Bosni. Ob 9 zvečer istega dne sem pobegnil tekom silnega partizanskega protinapada.

Nemcem se na veliko jezo ni posrečilo, da bi, kar je bil njihov poglavitni namen, vjeti maršala Tita ter angleško-ameriške in ruske misije v njegovem glavnem stanu blizu Drvarja.

Ameriškega fotografa Fowlerja, angleškega fotografa Sladea in angleškega poročevalca Talbota in mene so zdrnili ključni skozi okno, da nemške padalne čete napadajo. Stekli smo v kolo 100 jardov od naselbine, toda pobegniti ni bilo več mogoče.

Nemški častnik, izbujenih oči, srpega pogleda in debelih ustnic je nameril na nas strojno, in zavpil: "Haende hoch, heraus!" (Kvišku roke; ven!) Iz njegovih ust so se sipale kletve, ko nas je preiskoval za orožje ter nas je poslal v našo hišo. Tam nam je vzel naše čistine in je vdaril Talbota, ker svoje desne roke, ki je bila ranjena, ni dvignil dovolj visoko. Č.

V glavnem stanu sta dva nemška častnika pokazala Titove fotografije in sta vprašala, kje je in sta vpila: "Za vas nam proketo ni nič mar!"

Tita so njegovi ljudje z vrvmi potegnili na vrh strme pečine in odšel je v bližnjo goro, od koder je vodil prihodnjo bitko. S prstom sem pokazal na kamnito razpoko in rekel v nemščini: "Tito je bil tam sinoči; danes ga ni več!"

Ob 11 dopoldne sem se ločil od Talbota, Fowlerja in Sladea in jih nisem videl več.

Nek nemški kaprol mi je ukazal, da mu sledim in petnajstih padalcem. Šli smo čez mlada pšenična polja proti hribu, ki so jih držali partizani, eno miljo proti zapadu.

Na kraju, kjer smo se postavili, sem videl ujetega kmeta in njegovega osem let starega sina, ki sta bila prisiljena nositi municije iz neke jame v ozadje nemški posadki strojnice. V nekaj minutah je partizanska kroglica prestrelila kmetovo desno nogo v členku. Nemei so nogo obvezali in so ga prisilili, da je nadojeval svoje delo. Sin pa je venomer jokal in govoril: "Domov hočem!"

Nemci se niso zmenili za otrokov jok in kmalo mu je strel iz strojnice prestrelil oba kolena. Pustili so ga v mlaki krvi, kjer je obležal.

Ob šestih zvečer so Nemci pričeli kazati na desno in so kričali: "Poglejte, tam!" Daleč na desno na prijaznem griču je bilo videti korakati skupino mož. Kaprol je povsod daljnogled in zavpil: "Banditi prihajajo! Prišli so nam v zaledje!"

Kaprol je ukazal umakniti se. Dva moža sta mi pomagala naprtiti na mojo ramo napol nezavestnega in krvavečega mladega Nemca, ki je bil prestreljen skozi pljuča. Šel sem za mejo, za katero se je vil plitev jarek, ki je vodil nazaj proti pokopališču. Ne sponimam se več, kako sem se preplazil 30 jardov, razun, da sem prišel skozi mejo in da sem padel na vse štiri z ranjenim Nemcem na hrbtu. "Sedaj," sem si rekel sam pri sebi, "da pobegnem."

Plazil sem se počasi, kot bi se pomikal nazaj, v resnici pa sem zaostajal. Ranjenec na mojem hrbtu je stokal, se je spenil in zvalj proč. Hodeč še nekoliko naprej in nazaj, sem se ozrl nazaj.

Za menoj ni bilo nobenega živega Nemca. Streljanje je ponehalo in naenkrat zaslišim zaklicati partizana:

"Ubij jih, zdrobi jih, razstrgaj jih na kose!"

Nato pa so pridržali partizani čez pšenična polja.

NOVA IZDAJA

Hammondov
SVETOVNI
ATLAS

V njem najdete zemljevide
vsega sveta, ki so tako
trebni, da morate slediti da-
našnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.

Cena 50 centov

Naročite pri: "G. L. A. S. U.
NARODA", 215 West 18th
Street, New York 11, N. Y.

V INVAZIJA IN DE GAULLE

Spisal Harold J. Laski.

Čudovito jasno je, da je invazija Hitlerjevske Evrope izvanredni uspeh. Trdno smo ustaljeni v Normandiji, in inicijativa je na strani zaveznikov.

Nemumno bi bilo se pretvarjati, da je to kar se je zgodilo v teh znamenitih dneh kaj več kot pa samo začetek. Gotovo je, da leže pred nami trpke bitke in težke izgube. Mi imamo opraviti s sovražnikom, ki je še močan, privajen vojni in nevoljan se udati, dokler ne izgine poslednja nada zmage.

Vendar pa mi postopamo z njim z upanjem. Mi prevladujemo v zraku, saj še ni bilo četa, ki bi bile boljše zavarovane med utrjevanjem obale. Mi pustimo sovražniku ugibati. To pot nismo mi, ki bi morali razkriti njegove načrte, on mora poskušati razkriti naše.

Prezgodaj je še, da bi govorili o zmagi. Vendar pa mišlim, da upravičeno smatramo, da je to začetek zadnje faze evropske borbe. Ko se konča, bo Hitlerizem postal samo spomin na zlo, katerega madež bomo poskušali izbrisati počasi in s trpljenjem iz naših misli.

Vendar pa obstoja v borbi nekaj česar se je nemogoče veseliti. Niti Amerikanci, niti mi nismo dosegli sporazuma z generalom De Gaullem in Narodnim osvobodilnim gibanjem, ki je zelo nujen. Churchill ne mara razpravljati o stvari in niti ne odgovarja na vprašanja v Hiši, in precej jasno je, da Roosevelt in De Gaulle nimata ravno prijateljskih odnosov. Nekateri odlični Amerikanci v Londonu skoro ne prikrivajo, da ne marajo generala in pa lahkoto s katero bi lahko našli pot do Višija.

Grozno je, mora mož, ki je od udaje Francije predstavljal odpor proti Hitlerizmu, trpeti preziranje od sil s katerimi bi moral biti v tesni zvezi. Še bolj grozno je, če se človek spomni, da je tisočem v tisočem Francozom klic De Gaulle pomenil upanje za obnovo Francije.

Ne bom tajil niti za trenotek, da je De Gaulle težka osebnost. On živi v dvomni mistiki. ki se težko sklada z demokratičnimi institucijami. Ničurneje, ne pozna tovarištva, ne ve kako bi bil prvi med sebi enakimi, ki je potrebna lastnost za moža, ki hoče zgraditi demokratično Francijo. On ima v sebi nekaj igralskega. Ne zna si izbrati tovariše. Vendar pa če ga postavimo v vrsto z njegovimi tekmeči, je pa jasno, da z vsemi njegovimi napakami stoji visoko nad njimi. Je manj neumen kot Giraud in nikdar kot general Nogues (General Auguste Nogues, bivši rezident — general Francoskega Maroka) delal v obeh taborih. Ni omadeževan z globoko korupcijo, zaradi katere bo Laval dokončno usmrčen. On ni tak

Prvenstvo pri pridelovanju in izvozu riža na svetu, ima angleško-indijska kolonija Burma.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!**"HELICOPTERJI"**

Vpliv že davno pokojnega satelja, Jules Verne, postaja v novejši dobi vedno večji, in vse izgleda tako, da bo ta vpliv vedno bolj naraščal. Razna veličanska podjetja, ki se bavijo z prevozom potnikov, so namreč že izdelala vse potrebne načrte za prevažanje potnikov na kratke in tudi velike razdalje z pomočjo helikopterjev. — Predsednik znane korporacije "Atlantic Greyhound Corp.", katere omnibusi prevažajo potnike od Atlantika do Pacifika in od Kanade do Zjed. držav Mehikanskih, je ravnokar naznanil javnosti, da bo njegova družba takoj po vojni odpravila "bus" in jih nadomestila z letali helikopterjeve vrste. Tudi Public Service of N. J., je sklenila in izdelala načrte za prevoz potnikov na isti način, kajti potovanje z "busi" je starokopito. Helikopterji bodo prav lahko pristali na vsakem trgu in obkrižjih cest, tako v mestih, kakor tudi na deželi. — Na ta način se bo prehranilo velikanske količine gnojila. In ko se bomo vozili mimo oken 30-50 nadstropij visokih stanovanjskih hiš, bomo prav lahko gledali skozi okna v stanovanja v petdesetih nadstropjih, baš kakor smo počeli v starih časih, ko so vsi nadstropni železnice vozili mimo oken stanovanj v četrtem in petem nadstropju.

Nekateri ljudje pravijo, da bodo "helikopterji" tudi pripravi za tatove, ako bodo vozili tiho, — toda policija jih bo tudi imela.

Vladino nakupovanje jajc, se dobro izplača

Kakor znano, je vladin urad za administracijo živil nakupil 70 železnih tovornih vozov polnih jajc, da tako vzdrži cene in pomaga farmerjem, ki se pečajo z kokošjerejo. Za vsak zaobj jajc je vlada plačala po \$8.10. Da se pa vzdrži tržna cena, je vlada sedaj prodala vsa ta jajca — po 5 centov tovarnam, ki izdelujejo živalsko krmo.

Poračun: za omenjena jajca je vlada plačala \$340.30, in za nje je dobila celih \$2.100. In ker se je ta kupčija prav dobro obnesla, bodo slični nakupi jajc tudi v bodoče dobrodošli, kajti davkoplačevalci imajo od tega saj nekoliko koristi in tudi nekoliko — zgube.

Samo nekaj teh knjig je na razpolago!**SPISANA V ANGLEŠČINI****VRTNARSTVO ... SADRŽERJSTVO ...****POLJEDELSTVO**

The Garden

ENCYCLOPEDIA

Cena knjige:

\$3.50

V LIČNI IN TRPEŽNI PLATNENI VEZAVI

Skoro 1400 strani —

750 slik

Popolni voditelj za vaš vojni vrt.

Popolna vsaka beseda, vsaka stran, vsaka slika — mnoge NOVE nove ilustracije!

EDINA VETNARSKA ENCIKLOPEDIJA ZA DOMAČO POTREBO! Nič vseh besed — vse je jasno, razloženo, vprašano.

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York 11, N. Y.

RAZGLEDNİK**ZGODOVINSKI DOGODKI V JUNIJU**

Prvi nizozemski priseljenci so se izkrcali na otoku Manhattanu (sedaj mesto New York), v juniju leta 1610.

Nemški barbari so razdeljali češko vas Lidice, dne 10. junija 1942, ker so Čehi baje skrivali v tej vasi ubijalce nemškega zastopnika vlade, nekoga Heydricha.

Mesto Jamestown, v sedanji državi Virginiji, je bilo ustanovljeno dne 13. junija, 1607.

V juniju 1801, napovedala je berberska država v severni Afriki, imenom Tripoli, vojno Zedinjenim državam.

Leta 1875 so v juniju dogotovili prvo podmorsko brzojavno zvezo med New Yorkom in Irsko.

V Wyomingu, so dobile ženske pravico voliti v juniju leta 1869; sedanja država Wyoming je bila tedaj še teritorij Zedinjenih držav. Ko je ta teritorij postala država, leta 1890, so ženske volilno pravico za vedno zajamčili v ustavi imenovane zapadne države.

V juniju 1820 so v New Yorku ustanovili prvo parobrodno družbo, katere parniki so pluli med New Yorkom, N. Y. in New Orleansom v Louisiani.

Dne 10. junija 1903, so Srbi umorili svojega kralja Aleksandra I. (Obrenovića), in njegovo ženo, imenom Draga. Njunji trupli so potem pometali skozi okna starega "konaka" v Beogradu.

Vlada naše republike je prvič pričela izdelovati papirne bankovce v New Yorku, leta 1709 v mesecu juniju.

Mohamed, ustanovitelj mohamedanske vere, je umrl v juniju, leta 632.

Tekom krize leta 1893, se je rezerva zlatega denarja v naši republiki skrčila na bornih — \$89,600,000. To je bilo v juniju imenovanega leta.

V juniju leta 1758, pričelo se je obleganje mesta Louisburg v Kanadi, in je trajalo do 27. junija istega leta.

Andrew Jackson, sedmi predsednik Zed. držav, je umrl v Nashville, Tenn., 8. junija, leta 1845.

Obleganje mesta Delhi, Iz-

danje je bilo organizirano kot teritorij Zedinjenih držav v juniju 1900.

Rimsko republiko so ustanovili v juniju leta 51 pred Kristom; tedaj so vršile tudi prve volitve konzulov, oziroma zastopnikov ljudstva.

Prvi polet z aeroplanom iz Zedinjenih držav v Evropo, sta izvršila stotnik John Alcock in poročnik Arthur W. Brown dne 14. junija, 1919.

V juniju 1880 je v Rusiji padla toča, katere zrna so bila bela, modra in rdeča — toča narodne boje.

Teritorij Arkansas, je postal petindvajseta država Zedinjenih držav, dne 15. junija 1836.

Prvi patent za ozdelovanje umetnega gnojila, je bil podeljen Charles Goodyearu, v juniju leta 1844.

Turki so porazili Srbe na Kosovem Polju, 15. junija 1389.

James Knox Polk, enajsti predsednik naše republike, je umrl v Nashville, Tenn., 15. junija, 1848.

George Washington je bil v Philadelphiji, Pa., imenovan generalom ameriške revolucionarne vojske v juniju, 1775.

Kongres republike Texas, je odobril pogoje Zedinjenih držav, in tako je postala Texas del naše republike — v juniju 1845. Kakor znano, je bila Texas neodvisna republika od leta 1836 nadalje za dobo devetih let.

Alvin Adams, ustanovitelj znane Adam's Express Co., je bil rojen v državi Vermont, v juniju leta 1804.

William McKinley je bil odbran predsedniškim kandidatom pri konvenciji republikanske stranke, v juniju 1896.

Kratka Zgodba

Ignac Musich:
LAŽ MU KAK NI ŠLA IZ UST

"Ti," pravi žena možu, "jutri in prihodnjih par dni, bo pa v naši tovarni dovoljeno, da se lahko tovarno ogleda med delom—to je, da bodo lahko prišli pogledat, kako se dela. vsi, ki tako žele. Le otroci, pod šestim letom ne."

"Ali res? To je pa zelo lepo," zamrmra mož.

"Da, res, in jaz sem mislila, da bi prišel s tamalno pogledat. Bo vsaj videl, kako mama dela in od kod se vzamejo ti tisti dolarčki, s katerimi mu mama kupi čevlje."

"Kaj pa govoriš? Ali mojega denarja ne gre nič za čevlje, ali ga jaz sam požrem?" se je zajejel oče.

"Saj nisem tako hudó mislila," je popravila žena. "Jaz sem le tako rekla, zato, ker gre denar v družino in nič napačnega, če otrok ve, kako tak denar zasluži."

"No, zdaj je že dosti tega," pravi mož, "kako si rekla? — da otroci do šestega leta, ne smejo v tovarno?"

"Da, do šestega leta."

"I, kako bom pa potem z našim prišel notri?"

"Oh, mogoče te bodo pa spustili notri. Pa reci, da je šest let star; saj mu ne manjka bogve kaj, če par mesecev bo pa šest."

Oče gre s pogledom na otroka in ga premeri od nog do glave, ter čez čas skrbno spregovori, "kaj pa če se pripeti tako, kot se je takrat, ko sem šel s tamalo v Connecticut, ko se je šlo za polovico karto in me je pri oknu razkrinkala, da sem se posmudil."

Ona se je zasmejala in mu pojasnila, da tu ne gre za nobeno karto in noben denar, torej tako mala bela laž, ne more škoditi nikomur; koristi pa lahko otroku, ki bo videl, kako mama dela za obrambo dežele.

Konečno sta se le sporazumela, da bo sinček videl mamo pri delu. Nato so šli spat.

Drugo jutro se je pričela po vstanovanju tista aktivnost, kot jo vidimo povsod, ko se pripravljajo na potovanje. Oče je sinčku lepo očistil vrat, mu skrbno umil ušesa, kajti ušesa, so že tako postranska stvar, da jih otrok sam bolj težko zadene. Mislim, da se boji, da bi jih ne zmečkal, ker so tanko tenka. Potem ga je napravil v praznično obleko; poiskal glavnik, ki ima tako navado, da se najraje kam v kakšer/skriven kotiček zrine, kadar se ga najbolj potrebuje. Ko sta prišla skupaj z glavnikom, je fantičku lepo počesal lase, na prečo. Tam je imel tudi nekoliko smole, ker fantič je lase nekoliko zaležal; in so skočile pokonci. Oče je posušil dlani na roki in pritisnil lase na fantičkovo četo; to se je naučil, ko je gledal nekaj pesca, ki si je zasenčal pred ogledalom bleščeči temen,

z dolgimi lasmi, ki mu jih je še Bog ohranil nad ušesi in v ozadju glave.

Ko sta bila gotova in je oče videl, da je fantiček tak, kot se spodobi, je počepnil k njemu, dvignil žugalec in opozoril sinčka: "Zdaj pa poslušaj; mi dva greva v tovarno, kjer naša mama dela; toda ti si premlad, ker še nisi šest let star in po pravilih, bi te ne pustili noter. Toda, noter pa moreš priti, če hočeš vedeti, kje mama dela. Da bo vsa stvar lepše iztekla, pa ti reci, da si sedem let star."

"Pa jaz nisem sedem; jaz sem šest nistem."

"I, ali moraš vse po pravici povedat? Ti reci, da si sedem," zabiča oče. "Če ne, pa ne greva. Ali misliš, da bom zastoj voznično plačeval?"

"Dobro, pa bom rekel, da sem sedem — samo v šoli pravijo, da je lagati greh."

Oče ga je nekako naltro pogledal, se obrnil po čelu z robcem in pritrtil: "Šur je greh, ampak ta laž ni kar tako zanašala, to je iz potrebe, in jaz tudi malo vem, kaj v šoli učijo. Ti kar reci, da si sedem, pa bo vse dobro."

Deček je bil zadovoljen s predlogom in sta se odpravila na pot.

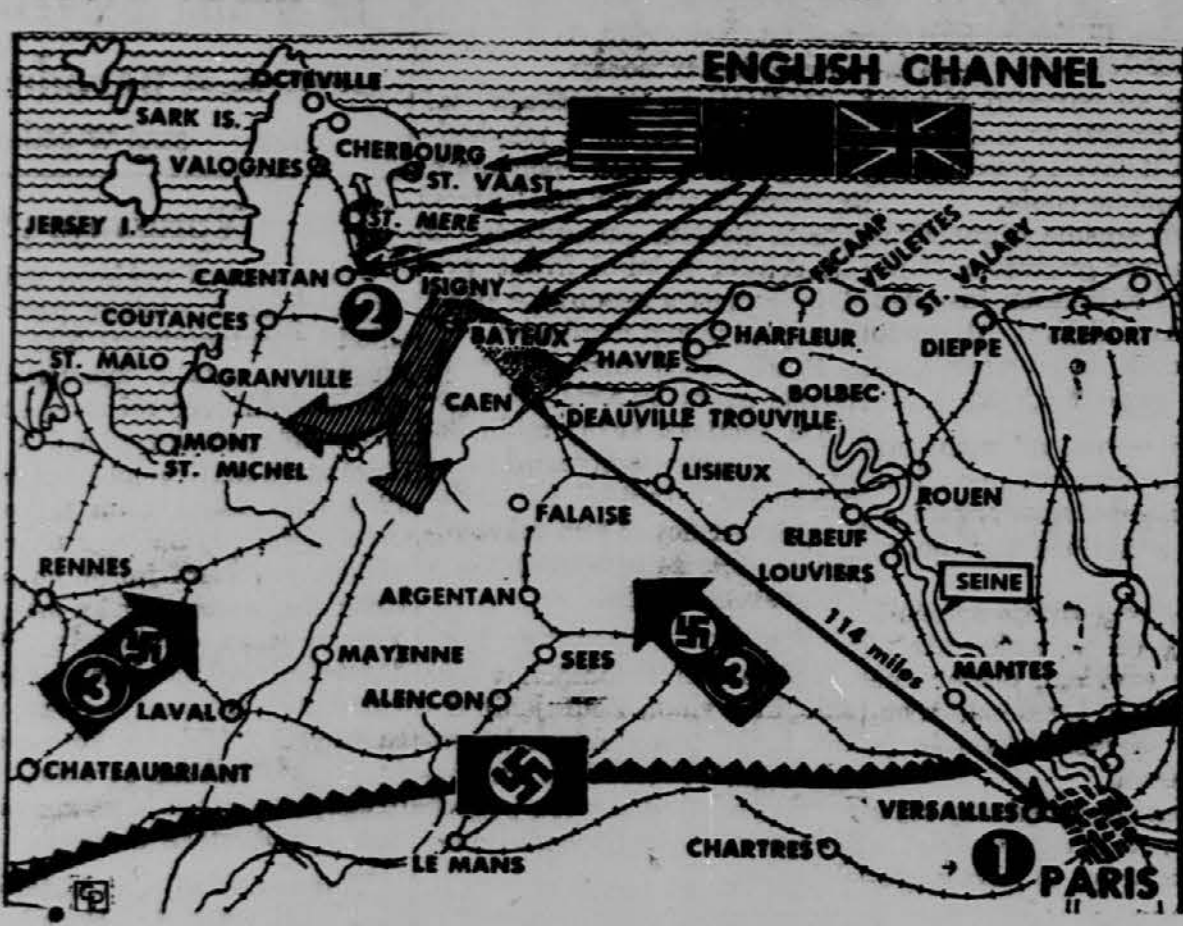
Mašo pred tovarno pa je oče še enkrat opomnil dečka, na njegovo starost in mu zabičal, da naj reče, da je sedem let star.

Pri vходу, je straža vprašala dečka, koliko je star. Deček se nekoliko zamislil, pogleda okrog sebe in se odreže na hitro: "Moj oče mi je rekel, da naj rečem, da sem sedem, če ne, me ne bošte spustili notri; v resnici pa še šest let nisem star."

Stražnik mu je položil roko na glavo in ga pohvalil, da je "good boy", očetu so pa ušesa gorela od zadrege.

Tekom prvega leta sedanje svetovne vojne, porabilo se je v naši republiki v vojne svrhe 120 milijonov ton tesa, in le 100 milijonov ton jekla.

BOJIŠČE V SEVERNI FRANCIJI

Zemljevid kaže kraje v Normandiji v severni Franciji, kjer so v teku silno vroče bitke, posebno za Cherbourg, ki se nahaja zgoraj na levo.

ZA PRIZNANJE UGOVOROV JE TREBA DVE TRETJINI GLASOV SENATA

Približuje se kraj vojne, in važnost vojnih problemov postaja vedno večja. Dve resolucije, ki so sedaj v Senatu, ki bi ovrgle točka Konstitucije, ki določa, da ugovori morajo biti priznani z dve tretjine večine glasov Senata, so sedaj postale mednarodno važne.

Prva resolucija, ki jo je pripravil senator Gillette, bi uveljavila večino glasov kot edino potrebno za priznanje ugovorov. Druga resolucija, katero je pripravil senator Pepper, bi tudi napravila večino glasov odločilno, toda s to razliko, da bi ne samo Senat toda tudi Kongres moral glasovati.

Zakon, ki določuje dve tretjine glasov odločilne pri glasovanju, je že dolgo leta bil zelo napadan, in pa tudi vzet v zaščito. Zgodovinsko obstoja že od časa pripravljavanja Konstitucije v katero je bil vključen, radi tega ker so se skoro vse države bale, da bodo njihove suverene moči okrajšane, da bo prevladala moč v rokah federalne vlade, posebno nje nadmoč v ravnanju zunanjih zadev. En poseben dogodek iz 1787. leta je tudi mnogo doprinesel takemu razvoju. V tistem času so neke države strahovale, da bo pravica za svobodno plovilbo po reki Mississippi Amerikancem odvzeta pod novo konstitucijo, ter da bodo zato druge sile, posebno Španija, ki je takrat bila še vedno zelo močna na zapadu in na jugu, postala opasna za našo trgovino. Nekaj držav je celo držalo, da niti dve tretjine glasov ne bo zadostovalo za pravo ravnanje stvari, ter so nekaj časa nasprotovale sprejemu konstitucije. Toda njihove sumnje so bile končno ublažene, ter so dotične države konstitucijo sprejele, toda ne prej nego so uvidele, da je njihov trud za spremembo po kateri bi Kongres tudi moral sprejeti ugovore z dve tretjine glasov večine, zastoj.

Rasprave za in proti zakonu dveh tretjin glasov so bile dolge in mučne. Tisti, ki mislijo, da ta zakon mora še naprej veljati, pravijo, da ugovori, ki so tako važni za zunanjo politiko te dežele ne smejo odviseti samo od enostavne večine glasov, da bi drugače, skozi pritisk na politično katero ima v oblasti, predsednik, ki zaključuje ugovor, lahko primoral državo sprejeti ugovor čeprav je volja naroda temu protivna; da je čuvanje interesov manjšine zelo važno in da ta mora imeti tudi nekaj pravic pri priznavanju važnih ugovorov; da je

ji, globoko veren. V nasprotju s trditvami nemške propagande, partizani nikoli ne žalijo religioznih čustev naroda." In končal je svoj radio-govor z naslednjimi besedami:

"Nemci so storili vse, kar je bilo v njihovi moči, da bi zatrli partizansko gibanje. Ni jim uspelo. Nasprotno, gibanje, ki ga tako modro in spretno vodi maršal Tito, je močnejše nego kdajkoli."

Koliko takih živih prič herojskega dogajanja v domovini je po vsem svetu, in vsaka teh prič pomaga, po svojih zmožnostih in sposobnosti, da prodira resnica na dan, da se široki tokovi javnega mnenja bolj in bolj pravilno opredeljujejo. Najbolj jasno se je videlo, kako stoji barometer javnega mnenja ob prihodu Titove vojne misije v London: družabni uspeh je presegel vse meje pričakovanja, povsem spontano je spregovorilo srce širokih mas in dalo nešteti dokazov najgloblje simpatije.

Težke borbe so pred nami, in mnoge težave nas čakajo. NOV jih je premagala v preteklosti, zmogla jih bo v bodočnosti. Partizan zmore vse, mi je dejal napol resno, napol v šali nek angleški znanec, ki dobro pozna našo zemljo. Naj nas dvajseta ura, ki se naglo in usodno bliža, najde vse strune okrog slavne zastave za poslednji udarec, ki bo strel nasprotnika in prinesel nam tako težko pričakovano, a tako drago odkupljeno svobodo.

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozelanca, ki je govoril bolj slabo italijansko in nemško in je bil včasih za tolmača britanskemu majorju, ki je po veljal celi skupini in je govoril samo angleško. Nekam svečano je temnolasi kapetan potegnil iz žepa sicer obrabljen, a skrbno hranjen zemljevid "Dravske banovine" (Pod Navednicami), zložil skupaj posamezne kose in nam začel opisovati svojo pot, lepo izgovarjajoč slovenska krajevna imena. Mapo so mu podarili partizani in čim bolj je govoril o narodu Slovenije in Hrvaške in opisoval svoje doživljanje in junško borbo NOV,

tembolj je skozi hladno in umirjeno zunanost Novozelandskega prodirala neka globoka ganjenost; bolj in bolj so ga prevzemali spomini, prva srečanja s partizani, trinajsta slovenska brigada, Florijan, Marja. Vsem tem, ki jih ne more drugače imenovati, in vsem drugim tu neimenovanim sporoča tem potom najprisrčnejše pozdrave in iskrene želje za osebnim blagor in za uspeh velike stvari, za katero se tako junško bore. Njegove poslednje besede pri slovesu so bile izgovorjene odločno, mirno in premljeno; zamahnil je z roko in dejal: "Smrt fašizmu, svoboda narodu."

O svojem življenju med partizani je Novozelandski kapetan govoril zelo obširno tudi direktno preko BBC v oddaji za Daljni Vzhod. Z navdušenjem je govoril o čistosti naših vasi, o skrbnosti naših kmetov, o vzorni disciplini NOV, a brez primerni gostoljubnosti naših ljudi. Med drugim je dejal: — "Narod je, posebno v Sloveni-

OBISK PRI TITOVI MISIJI

Radio govor Prof. Boris Furlana 20.5.1944

Pred nekaj dnevni je obiskal Titovo vojno misijo v Londonu novozelandski oficir, katerega so s skupino angleških, avstralskih in drugih vojakov partizani varno prepeljali preko slovenskega in hrvaškega ozemlja do pristana, kjer se je ukrcal za Veliko Britanijo.

Njegovega imena ne smem imenovati, a dejal je, naj ga opišem kot onega temnolasega Novozel

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG
Iz francoščine prestavil J. L.

(62)

Zapustivši gozdič stopita zopet na plano. Deset korakov pred njima se pokaže kuštrava, bleđa, strašno suha ženska, prihajajoč iz goščave, ki je v njej počivala. Nje pogled se je čudno svetil. Roke razprostre proti nebesom ter tožno zamrmra: "O koliko hudobnih ljudi je pač na svetu!"

Oba Parizla se v tem priključata pristavi. Ideta mimo pastirjeve kočice. Sedanji pastir senilonske pristave je bil neoznjen Alzačan. Že nekoliko noči ni spal doma, ker je bil čas, ko je čreda na planem ponoči mulila travo.

"Tu pogledj," reče Fran ter se ustavi.

"Kaj li naj pogledam?"

"Poglej tu pred sabo."

"Jaz vidim le vodnjak."

"To je res. Vidiš vodnjak, ki se ne rabi več; pa je globok in ima še zmerom svoje tri metre vode. Rouvenat je že večkrat rekel, da ga bo dal zasuti, da se ne prigodi kaka nesreča. A zakaj naj bi se zgodila? Le pogledj: skripec je zlomljen, verige ni več, kameni ob kraju so prepereli in krhki; le enkrat stopiš nanje, in si v globini!"

Stari se hripavo zasmeje ter prikljica. "Aha, umejem, umejem!" zasuče.

"Kako često sede Rouvenat pozno zvečer sem-le na kraju ter kadi svojo pipo tabaka! Ako ga torej najdejo nekega dne tu doli razbitega ali vtopljenega, potem je krhki kraj tega kriv. Ne-li?"

"Hehehe! Ti si zvita glavica, dečko moj! Delaš mi vso čast!" — "Jaz ljubim in sovražim," de Fran zamolklo.

Jaz pa sovražim in hočem obogateti!" zamrmra stari. Rouvenat je bil obsojen!

18.

Drugi dan zapusti Blanche pristavo z lepo košarico v roki. Utegnila je biti po prikljici deseta ura. Deklica ubere pot pod noge naravnost v Fremicourt. Šla je po poti preko travnikov, med topoli, vrhami in jelkami ob bregu. Ta pot je bila lepša nego ona na prašni cesti. Pa saj je bila spomlad; vse je zelenelo, šumelo, pelo, evelo? In potem je bila deklica tukaj sama in lahko je sanjala. Tako sanjaše zagleda naenkrat mladega moža pred sabo; bil je to Leon! Iznenadena, morda tudi vesela vikne, Mladenci pozdravi. Potem se ustavita oba drug poleg drugega. Blanche-i je srce silno bilo.

"Vi ste iznenadeni, da me tu vidite, gospodična," izpregovori Leon s tresočim glasom.

"Moram vama priznati, da sem se nadejal, da vas tu srečam. Pravil sem vam o svoji dobri zvezdi. Vidite, ona me tako gotovo vodi, kakor nekaj svete tri kralje: zvezda ta me vodi do vas!"

"In jaz sem tudi baš sedaj mislila na vas."

"Je li to res? Sem-li tako srečen, da sočuvstujete z mano?"

"Ali niste nesrečni? Ali naj torej ne mislim na vas?"

"Kako dobri ste, gospodična! Kako vredni, da se vas ljubim!" reče mladenci, mlo jo pogledavši. "In v istini vas tudi ljubim vse, vse! Dovolj, da vas človek le pogleda, in ve, da imate angeljsko srce! Vi ste najlepša stvar božja ter imate tudi čudotvorno moč, vse okolo sebe opešujete! Vaš nesmehljaj podeljuje vsemu svetu miloto, vaše oko svetlobo, vaš glas harmonijo! O da, jaz sem bil nesrečen, malosrečen, izgubljen, brez cilja! A videl sem vas, in sedaj nisem več samoten, imam pogum, več voljo in cilj: postati hočem srečen! — Midva se jedva pozna, komaj sva par besedi med sabo izpregovorila, in že ste storili zame toliko!... Blanche je vaše ime; jaz bi vas imenoval drugače: imenoval bi vas "vilo vesele nadeje!"... O, dovolite mi, da govorim! Odkar vas poznam, ne dvomim več, verjamem na Boga, ki me ne zapusti, kakor ste mi dejali. On mi je poslal vas kot angelja varuha, v mojo srečo! Sreča! Ta je povsod, kjer vi bivate: v cvetlici, katero gledate!"

Blanche je s solznim očesom zrla mladenci, ki jo je bil prijel za roko. A te solze so bile solze veselja, in roke mu ni odtegnila!

"Ali ostanete dolgo v tem kraju?" povpraša ga.

"Nikdar več nočem ostaviti tega kraja," odgovori mladenci.

Deklica povesi oči ter rahlo potegne svojo roko iz njegove. "Ali graste v Fremicourt?" povpraša mladenci.

"Da."

"Ali vas smem spremiti do konca travniške poti?"

Ona mu ni odgovorila; to je pomenilo: da! Nekoliko časa sta molče korakala dalje drug poleg drugega. Zdelo se je kakor bi se smehtjale cvetlice, ko sta šla mimo njih.

"Ali imate sorodnike v Fremicourtu?" povpraša mlada deklica naposled.

"Tam ne poznam nikogar. Slučaj, ali ne, dobra moja zvezda me je vodila v Saint Irun in potem v Fremicourt, kjer mi je bila sreča, da sem vas zopet videl. Kako krasna se mi zdi ta okolica, kako ljubka zelen teh travnikov, kako veličastne te gore! O, nerad bi šel zopet oddol!"

Blanche se je smehtljala hudomušno. "Parizanu postanejo naši kraji naposled vendarle preveč enolični; menite, da ne?"

"Vi se šalite, gospodična!"

"Ali stanujete v Saint Irunu?"

"Da, gospica, za zdaj bivam v Saint Irunu."

"Ali ste stihali v Fremicourtu kaj o meni?"

(Nadaljevanje sledi.)

Norveška mladina

Stockholm, 19. junija (ONA) — Iz zanesljivih virov se je izvedelo, da so norveški mladenci, ki so izbežali kvizlinškemu naboru za delavee, organizirali samo-obrambene enote.

Te enote so bile organizirane v odgovor grožnjam, objavljenim v kvizlinškem časopisu "Norsk Arbeidsliv", da bodo vsi mladenci, ki so zbežali, ustreljeni, če bodo ujeli.

Oddelki so več ali manj neodvisni od obstoječe uporniške vojske in sabotažne organizacije, in pravijo, da so dobre rezerve.

Oni se strogo držijo splošnih instrukcij, da ne začne akcije proti okupatorjem, dokler ne pride signal iz Londona, a bore se, če so zasledovani in je umik odrezan.

Prehrana je eden najtežjih problemov za te mladinske skupine, vendar pa dobivajo po-

moč od farmerjev, ki juna pomagajo kadar moreje.

Medtem, ko se vežbajo za partizansko borbo, ti mladenci v prostem času pomagajo kmetom, ribičem in gozdarjem. Mlada dekleta opremljena z nahrbtniki polnimi hrane pridejo iz mest v gozdove, kjer se nahajajo mnogi mladenci.

Pred nekaj dnevi se gestapojski agenti in kvizlinška policija aretirali nekaj takih deklet. Kamjon s stvarmi za te mladence je tudi bil zajet. Nov pot za dovoz tem mladencem so bile že ustanovljene v Oslovskega okraju.

Izdelovalci avtomobilov so sklenili z vlado Zedinjenih držav toliko pogodb za izdelovanje vojnih potrebščin, da znaša skupna vrednost teh pogodb lepo svoto — 30 tisoč milijonov dolarjev.

NA DELO ZA ZMAGO!

ZOJSA (Združeni odbor Južnoslovanskih Amerikancev) je v skladu s kampanjo za Peto Vojno posojilo sklenil pomagati, da kampanja doseže čim večji uspeh.

Smatramo kot eno najvažnejših naših dolžnosti, da kot jugoslovanska enota organiziramo akcijo v tej kampanji na način, ki bo najizdatnejše pomagati pri vojnemu naporu naše nove domovine. ZOJSA s tem poziva vsa naša društva, krajevne odbore, organizacije, ustanove in poedince, vobče vse ljudstvo, da z bratovskim sodelovanjem delamo za en cilj — za uspeh Petega Vojnega Posojila.

Naša akcija mora v tej smeri s številkami dokazati naš resnični doprinos. Da se to omogoči, je urad ZOJSA razposlal na tisoče pisem društvom, odborom in organizacijam s prošnjo, da prijavijo kvoto kupljenih, oziroma prodanih obveznic Petega Vojnega Posojila čimprej na naslov:

FIFTH WAR LOAN DRIVE
United Committee of S.S.A.,
1010 Park Avenue
New York 28, N. Y.

Kot organizacija, ki predstavlja najprogresivnejše in najaktivnejše jugoslovanske Amerikance in po njih težnje in ideje našega tukajšnjega ljudstva, da s konstruktivnim delom zaslužimo in zagotovimo čim večjo pažnjo in podporo Amerike za naše narode in njihovo herojsko osvobodilno borbo v stari domovini, ZOJSA čuti, da je dolžnost vsakega jugoslo-

vanskega Amerikanca, da ga v tej akciji podpre s složnim, bratovskim sodelovanjem.

Osvobodilna invazija približuje sovražnikom poraz in svit svobode in mira za vse narode. Sedanja borba ostvarja težnje in ideale naprednega svobodoljubnega človečanstva. Vsa naša akcija mora biti v tem času osredotočena v praven cilj, ki bo zajamčil največjo moralno in materialno borbo tej borbi.

PETO VOJNO POSOJILLO ima nalogo, da zagotovi podporo skupnemu naporu tudi z doprinosom ameriškega prebivalstva. Doprinesli bomo svoj del, če kot složna enota ameriške celote delamo splošno, osredotočimo vse plodove dela in se odlikujemo pri skupnem iznosu. To moramo narediti preko organizacije, ki je s svojo aktivnostjo doprinesla največ k obli podpiri vojnih ciljev Amerike in Združenih narodov od strani Južnih Slovanov, in doseglja priznanje osvobodilne borbe naših bratov v stari domovini v ameriški javnosti, kakor so jih žrtve in napore te borbe zaslužili v polni meri.

Z ozirom na to apelira Z. O. J. S. A. na vsa naša društva in organizacije, na vse naše ljudi, da z vsem silami složno delajo za uspeh PETEGA VOJNEGA POSOJILA in prijavijo vse zneske brez odlašanja na navedeni naslov.

Z O J S A

Zlatko Baloković,
poslavedni predsednik

New York, N. Y.,
14. junija, 1944.

Back the Attack!

"STRIC SAM: PODPRELI TE BOMO
100%, DA BO 5. VOJNO POSOJILLO
DELEŽNO ZAŽELJNEGA USPEHA!"

Iz urada Slovenskega ameriškega narodnega sveta

3935 W 26th St. Chicago 23 Ill.

Vprašanje glede konvencije

Upravni urad prejema obilo vprašanj od uradnikov podružnic in posameznikov: Kdaj in kje se bo vršila konvencija SANSa? Ali smo mi upravičeni do delegata itd. Dasi je ekspektiva SANSa na svoji seji 12. aprila določila, da se konvencija vrši v Chicagu enkrat meseca junija ali julija, bo potreba čas preložit za en mesec. Vzroka za to sta dva, in oba dajeta odgovor tudi na drugo vprašanje. Koncem tega meseca se vrši v Chicagu konvencija republikanske stranke, v drugi polovici julija pa konvencija demokratske stranke.

V tem razdobju, v katerem bi se imela vršiti SANSova konvencija, ni v Chicagu na razpolago nobenega hotela, niti akomodacije za delegacijo. Uprava je skušala na vse načine dobiti primeren prostor za našo prvo konvencijo, toda ni uspela. Na razpolago so ostale le privatne dvorane. To pomeni tudi privatna prenočišča za delegacijo, a teh v tem izredno zaposlenem industrialnem mestu sedaj ni. Uprava bi bila bombardirana z zahtevami za akomodacije, češar pa ni zmazna preskrbeti.

Drugo vprašanje je reprezentacija. Koliko delegatov naj ta konvencija šteje in kako naj bodo podružnice in druge podpiralne organizacije zastopane? Uprava je razposlala na vse podružnice vprašalne pole že meseca aprila, toda odgovori so prišli le od dobre polovice podružnic. Od mnogo podružnic, ki danes vprašujejo, če bodo upravičene do zastopstva, sploh odgovora ni bilo. Vse to in poteškoče z dvorano je nadalje upravi veliko odgovornost in izredno delo. In vsled tega razloga je ekspektiva z veseliko večino glasov zaključila, da se datum konvencije odloži vsaj za en mesec.

Podružnice prosimo, da potrpe še en teden. Do tedaj bo določen prostor in datum konvencije, kakor tudi predložen načrt glede zastopstva. Upravni urad SANSa danes vodi vse upravno in politično delo, katerega vršita izvršni tajnik v svojem prostem času ter nje-

gov pomočnik v SANSovem uradu. Vse delo v zvezi s konvencijo je izredno delo. In to potrebuje časa in moči. SANS danes ne razpolaga ne z enim niti z drugim. Prosimo torej potrpežljiva.

MIRKO KUHEL,

izvršni tajnik.

Mnogo sadja se obeta

Sadriereji countyja Rockland v New York, kakor tudi oni countyja Bergen v New Jerseyju so ravnokar završili svoje letno zborovanje v New Yorku. Navzočih je bilo 150 lastnikov velikih nasadov jabolk in breskev in 200 zastopnikov družb, ki se pečajo z imenovanjem sadrierej. Vsi so izjavili, da so nasadi v izbornem stanju, in da se bodo letos pridelala 15 odstotkov več jabolk in breskev, kakor v lanskem letu.

GOING MY WAY

z BING CROSBY

in RISE STEVENS

Osebnost na odru: Charlie Spivak in njegov orkester: Tip, Tap & Toe; posebna točka: Wesson Bros.

PARAMOUNT

Broadway & 42nd St., New York

SONART

REKORDI

NOVE

SLOVENSKE PLOŠČE

Jerry W. Koprivsek in njegov orkester

M595—Wedding Polka

(Ne bom se mogla: Ti se jesi, pa židana marea)

Wedding Waltz

Slovenski Waltz

Pajo Rupnik sestri

M596—Jeep Polka

(Mat' polico pečejo)

Marine — polka

575—Terezinka — polka

Na planinah—valček

Lepe Melodije

Duquesne University Tamburica

Orkester

M571—Na Marjance, polka

Kje so moje rožice

Marjčka pegla—polka

Za tozadnji cenik in cene plošč se obrnite na

JOHN MARSICH, Inc.

463 W. 42nd St., NEW YORK

DELO DOBE

Čistilec pisarn, samo izurjeni. Ure od 7 zvečer do 1. zjutraj. Plača \$24 na teden. Vprašajte na: 165 Fulton Str., Soba 307, New York City.

6-20-26

PEVSKIM ZBOROM

POSEBNO PRIPOROČAMO NASLEDNJE MUZIKALJE.

SLOVENSKE PESMI

Zbirka 9 narodnih pesmi izdala Glasbena Matica v Clevelandu. Cena — \$1.50

Emil Adamič—16 JUGOSLOVANSKIH NARODNIH PESMI za moški zbor 50

SEST NARODNIH PESMI za mešani zbor 50

SEST NARODNIH PESMI za mešani zbor 50

Franc Venturini—SEST MEŠANIH IN MUŠKIH ZBOROV 60

Ferdo Juvaneč—12 MLADIH LET. moški zbori 50

Peter Jeršek—OSEM ZBOROV (moški in mešani) 50

Moški zbori

OSKAR DEB: Barčica: Oj, moj čepel, moj: Kam mi, fantje, drev v vas pol-demo 50

OSKAR DEB: Srečno, ljubeča moja: Ko ptičica na tje gre: Sreč! Moj očka ma konjčka dva: Lubi sem pl semce: Slovo: Je vplutia inč 40

EMIL ADAMIČ: Mlada devotka (belokranjska) 50

Vso noč pri potoki 50

Jurjeva 50

Bodil Miska domo: Kaj drugega hočem: Zdravica 50

ASILIJ MIRK in A. GROBING: Vetrice: Po gradini 50

FERDO JUVANEČ: Zjutraj 50

Slovenska 50

PETER JERŠEK: Polni roba: VANI

LIJ MIRK: Podoknica 50

GORKO PRELOVEČ: Le enkrat šo 50

Slava delu 50

RE VOLARIČ: Rožmarin: JOB

PAVČIČ: Potkan plus 50

IZ STARE ZALOGE pa ima mo še naslednje pesmi, katerim smo znižali cene:

Ameriška slovenska lir. (Polmar) 50

Orlovski himni (Vodopivec) 50

Slovenski skordi, 22 mešanih in moških zborov (Kari Adamič) 50

Prilje mešani zbori (Glasbena Matica) 50

V pepelnici noči, kantarina za solo, zbor in orkester, (Sattner) 50

Mladini, pesmi za mladino s klavirjem (E. Adamič) 50

Ove pesmi, (Preloveč) za moški zbor in solo 50

Vasi blenni, dvoglasno 50

Jerski odmevi, (Laharnar), 11. zvezek, moški zbori 50

GA TAMBURICE:

GA GORENJSKEM JE FLETNO, podpiri slovenskih narodnih pesmi za tamburice, zložil Mar

ko Bajuk 70

Slovenske narodne pesmi za tamburice zbor (Bajuk) 70

Hom šel na planino, (Bajuk), podguri 50

GA CITRE:

Poduk za citre, — s zvezki — (Košljak) 50

GA KLAVIR:

turi pridejo. — Karadnen — 50

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Co.

216 West 18th St., New York

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI IZROČILI SOSEDU, DA JO PREČITA

THE INCREDIBLE TITO

Man of the Hour

V angleščini izpod peresa slovitega pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovancev za svobodo, o čemer ni bilo pisano še nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Ker je zaloga teh knjig zelo omejena, je priporočljivo, da pošljite naročilo prej ko mogoče. K naročilu priložite v dobrem zavrtiku gotovino oz. znakce (Združenih držav). — Naročite lahko pri:

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street

New York 11, N. Y.